

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
 Y
 REDACCIÓ
 LLIBRERÍA ESPANYOLA,
 Rambla del mitj, 20
 BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre.	85 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	16 »
Estranger.	18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

LOS MOROS VENEN

Mira moro qu' si no estás quiet rebrás.

JA ESTEM SALVATS

¿Qué aquí á España la inmensa mayoría dels habitants, grans y petits, ríchs y pobres, homes y donas no es católica?... ¿Qui es que ha dit aixó? A veure, que surti y que m' ho digui á la cara.

Sí, senyors, sí; es católica, apostólica y romana..... y potser fins alguna cosa mes.

Vá á missa y á confessar, combrega—deixant apart las vegadas que la fan combregar ab rodas de molí—y dejuna.

Deixo apart també las vegadas que la fan dejunar per forsa, sense ser mestre d' estudi.

Per fortuna de nostra pàtria vá encare mes gent á las iglesias que al treball y á estudi, los predicadors tenen gran auditori, las novenas gran concurs, las funciones d' iglesia més gent que las funciones de teatro: l' home quan naix, quan se casa y quan se mor, se val dels capellans, y las firmas demanant l' unitat católica y l' obligatori us dels rosaris, cauhen com pluja menuda sobre las exposicions, sempre que convenen.

Encare quan se vol clavar una garrota á un home, per mes que siga 'l moro que ven babutxas ó 'l protestant que ven bíblias, se l' hi diu:—Mira, noy, que 't romperé 'l batisme, lo qual proba que las prácticas católicas están encarnadas fins en lo llenguatge.

Encare de un home que intenta fer una picardía se 'n diu un *fray*, lo qual demostra 'l desitj que té España de que 's restableixin los convents.

Encare d' alabar á un, se 'n diu *donar incens*, de viure bè, *viure com un senyor rector* ó com *una mula de canonje*; de dir dos personas á la vegada una mateixa cosa *fer un bisbe*; de donar una nata, *confimar*; de no arribar á punt per fer alguna cosa, *quan fou mort lo combr-garen*; de un que té bon génit y es manso, es un *tros de pasta d' agnus*; de un dolor mal curat que fa anar coix, una *reliquia*; de treure esquitxos de saliva mentres s' enrahona, *tirar capellans*; de patir molt, *apurá 'l calze d' amargura*; de un casament una *casulla*; de una pesseta una *missa*; de una fregada d' orelles, un *sermó*; se diu *fulana y sotana*, y *alba* de un carrer de aquesta ciutat y fins la *Catedral* de la taberna del carrer de la Lleona.

Ja 'u veuhen, que vingan los impiós, y are que sostingan que 'l nostre poble no es católich, apostólich y romá.

Figúrinse vóstés quan pèls termes més vulgars emplea aquest llenguatge, si 'u tindrà á la massa de las sanchs, aixó de serho.

Desengányinse: lo llenguatge es sempre la expressió del pensament, y quan las paraulas més trivials que se 'ns escapan son tant místicas y tant referents al culto y clero, confessém qu' estém sempre y continuament absorvits y preocupats per l' idea religiosa.

Are bè: admés que tots som católics, apostólics y romans, deixant apart mitja dotzena de desventurats, que quan los hi arriba l' hora per xó demanan lo combregar á corre-cuyta; admés que tots aspirém á una vida santa y exemplar, antessala d' un altra vida millor, jo que veig las tribulacions dels tenedors de paper del Estat; los amohinos de 'n Salaverria, y que m' escandaliso quan sento renegar contra 'l Govern, jo que m' inspiro sempre en l' amor al próxim y en l' amor á la ley de Déu, vull evitar tribulacions y amohinos,

renechs y blasfemias més impremeditadas que maliciosas pero sempre escandalosas, y exposar aquí mes neta que una patena, una idea que se m' ha acudit.

Los adverteixo que no pot havermela inspirada ningú mes que un ángel del cel. Se tracta nada menos que de fer anar bè l' hisenda espanyola.

Escoltin.

Doném per admés que hi ha á España 16 milions d' espanyols, y 'm quedo curt ab lo compte, perque de criaturas ne neixen mes que no se 'n voldrian.

Los que hi puga haver de mes donémlos per impiós, que ja es donar molt mes de lo que 's pot.

Aquets setze milions son tots católics, apostólics y romans á proba de bomba. No hi ha govern revolucionari, ni propaganda protestant que 'ls fassa cedir.

Com á bons católics van á missa tots los dias de precepte, que segons lo calendari son 70 cada any, contats diumenjes y tot.

Tots ells van á confessar y á combregar un cop l' any lo qui menos, cada mes molts, vários cada quinze dias, alguns cada vuit dias y fins ne trobariam que hi van cada senmana.

Dels quinze milions, un milió al menos van cada dia á l' iglesia, á las quaranta horas, á la *Corte* de María, á la novena ó ba á sentir los sermons del pare Vendrell ó del pare Torredembarra.

Aixó es positiu y no hi ha al mon un revolucionari que 'u negui. Y si 'u nega pitjor per ell: llavors diré ab Sant March: *Es un ciego que no vé: es un sordo que no oye.*

Y sentat aixó aném al plan.

Tot consisteix en colocar en la porta de cada iglesia un despatx d' entradas, una taquilla.

L' entrada barata, com al Tívoli: un rallet no mes.

Y no passa ningú endavant sense l' entrada corresponent.

¿S' escandalisan? ¡bah! ¿No son católics? ¿No han consentit fins are que dintre de las iglesias s' hi lloguesin cadiras, á quatre quartos, á dos y á un, segons, la durada y l' esplendides de las funciones?

Pero ¿qué tenen d' escandalisarse? ¿Qué per ventura donarian per un ral la vida eterna? Un católich verdader ho dona tot antes que condemnarse.

Y ja hi dit avants que á España tots eram católics y católics á proba de bomba.

Y are aném als comptes.

A ral l' entrada cada dia de precepte 16 milions d' espanyols, setanta dias . . .	1,120.000,000
Quinse milions á confessar un cop al any	15.000,000
Un milió dos cops	7.500,000
Mitj milió cada mes	6.500,000
Cent mil cada senmana	5.200,000
Cinquanta mil dia per altre	9.100,000
Un milió que cada dia van á l' iglesia	365.000,000

Total de rals 1,526.300,000

¡Mil cinch cents vintisis milions, trescents mil rals anuals!

N' hi ha per pagar als tenedors de la Deuda, al exercit, als empleats y sobre tot als ministres del Senyor. Ab una canti-

tat aixis sortim d' apuros. Cessa 'l disgust y l' escandol, ningú renega, y sobre tot, amats germans meus, la religió qu' es lo consol dels consols y la providencia dels afigits, nos tréu del abisme de la bancarrota, de la mateixa manera que una missa ben pagada treu un 'ánima del purgatori.

Are germanets que hi digui mes, qui mes hi sápigam.

P. K.

ORIENTAL.

Sense havé agafat la *turca*, al contrari, molt seréns los turchs de Constantinopla plam! se tiran al carrer.

Y cridant *jama lajama* y enarbolant los casquets, recorran carreus y plassas, com á España en altres temps.

Qui porta la mitja lluna que á casa seva serveix per la pilota de l' olla, qui un sabre tort, qui un fusell,

Qui una piparra tremenda drete y posada al revés, qui, en fí; un pomet de veneno que ab olór 'l deixa fret.

Lo Sultan fa mitj-diada tancat á dintre l' *harém*, tè odaliscas á la drete, á l' esquerra, al cap y als peus.

L' una l' hi venta las moscas, l' altra 'l gronxa com un nés, l' altra l' hi fá perssigollas, l' altra canta ab baixa véu.

Perfums d' encens y de rosa omplan d' aroma l' ambient y un esclau de mala fatxa que per cert es fill de Reus contemplant aquesta escena murmura aixis entre dents: —Ah mestre, ¡quina vidassa si durava gayre temps!

En un saló del serrallo te lloch l' escena següent: —Alá vos guardi.

—Alá 't guíhi.

—Permetéu que 'us besi 'ls peus.

—Ja 'u veurás, minyó, tinch feyna deixa apart los cumpliments.

¿Qué 't porta aquí?

—Un gran assumpto,

oncle, un gran assumpto, á fé.

Desbota, nebot, desbota.

—De prime... ¿Us enfadaréu?

—Si no desbotas m' enfado...

brillo... depresa... corrents.

—Y donchs oncle, 'm voléu creure?

¿Voléu que 'us dongui un concell?

Feuse 'l bagul ó maleta

arregléu uns quans farsells

y toquéu lo dos depresa

ó si no... toquéu lo tres...

—¡Per Ala!

—No hi ha més cera

que la que crema, creguéu.

La ciutat está comosa,

lo poble está que no hi véu,

l' exercit fa ali ab lo poble,

l' imperi se 'n vá al burdell...

—¡Qué díus borragol... ¿Te olvidas

que si 'm passa pèl bolet

al poble ab un cop de *alfanje*

l' hi faig saltar lo clatell?

—¡Oncle!...

—Insensat y tu ignoras

que tu serás lo primer?...

Lo nebot baixa la testa

y entre tant fora 'l carrer,

los crits de *jama lajama*

fan tremolar las parets.

Lo Sultan groch com la cera

dona á terra un cop-de-péu,

s' obra una trapa, s' enfonza,

y ¡cucat! desapareix.

—Turquia, l' nebot esclama,
ja s' ha acabat aquell temps
en qu' erats d' Europa escàndol
y baldó de l' univers.
Brèta avuy la nova vida
que 'l poble vol y s' mereix,
lo despotisme s' enfonza,
la llibertat aquí vé,
s' obra 'l serrallo, aquí arriban
lo treball y lo progrés:
ha mort la vella Turquia,
jove Turquia reneix!

Sense havé agafat la turca,
al contrari, molt serens.
los Turchs de Constantinopla
ja 'ls dich jo que 'u han entés.

P. del O.

Avuy deu inangurarse lo teatro del Buen Retiro, posant en escena *Lo rovell del ou* y un magnífich ball.

Una cosa 'ns llama la atenció, y es: que apesar de haver la empresa contractat una companyia tant completa en la que hi figuran actors com lo senyor Fontova, Fuentes, Bertran y altres també molt coneguts, damas també molt distingidas y una primera bailarina de rango francés, per cert molt cayota, la entrada no valga mes que 1 ral!

No duptém que entre aixó y la circumstancia de contar ab un repertori molt escullit y ganas de complaure al públich, l' empresa 's farà barba d' or, de lo que nos alegrarém moltíssim.

Lo nunci del Papa Simeoni ha rebut llicencia pera abandonar temporalment á Espanya.

D' aquesta noticia treguin la paraula temporalment y crech que tothom la trobará conforme.

Lo senyor Alonso Martinez se ha declarat completament adicte al govern.

Donchs, jo..... tampoch.

Lo general Quesada ha publicat bandos en Sant Sebastian y Bilbao imposant la pena de mort per diferents delictes.

¿Y pèl delicté d' haver sigut carli quina pena ha imposat?

En lo Tribunal Supremo se ha celebrat la vista de la causa seguida á los magistrats de la sala de lo criminal de Albacete. Lo fiscal ha demanat 18 anys de presidi pera 'l ponent y 11 de inhabilitació per los demés magistrats.

Lema: Con diferente voz se condoleccn. (Garcilaso de la Vega.)

Se desmenteixen los rumors de reunions carlistas en Fuenterrabia.

Podrá no haverhi reunions en aquet sentit, pero rábia per forsa.

Lo que 's en aquests temps, es cosa que es de temer aixó de la rábia.

La comissió que enten en lo projecte de crear una presó modelo ha nombrat president..... ¿á qui dirian?

A D. Federico Villalva.

No saben? Aquell de las Magdalenas.

Mentres fassi ab aquesta presó com ab las eleccions.....

Prou ne vá fer de cosas; pero en Castelar vá sortir.

¿Qui sab si 'ls presos l' hi escaparán!

Lo nostre colega mes trempat, lo *Solfeo* de Madrit ha rebut un solfejat.

Denuncia avuy, vista al cap de vuit dias, suspensió á l' endemá.

Y l' endemá passat, nova denuncia.

Es inútil dir que 'u sentim ab tota l' ánima.

També 'u ha sigut l' *Opinió* de Tarragona.

Certas opinions avuy no 's poden tenir.

Un diputat constitucional pensa proposar que se suprimeixin alguns bisbats.

Peró, senyor diputat, demanar per demanar ¿qué no seria possible suprimirlos tots?

SATISFACCIÓ.

SONET.

Si un llibre té lluentas las dos tapas
los fulls per tallá encare del costat
y á sota 'l títol brilla algun daurat,
proban qu' es *molt bo y nou* sas formas guapas.

En cambi si ha passat per moltas grapas,
ensalibat dels fulls, brut, arrugat,
suadas las cubiertas y estripat
diuhen ja qu' es *de lance* per sos mapas.

Aixís probat jo tinch que conservantse
van tots los versos méus, com de un amich
que va ab la séva musa entussiantantse

Res més deu ser dolent y va provantse
que déu sé *molt bo y nou* lo que jo escrich
perque tothom me diu que *no te lance*.

Gestus.

Lo Serrallo de Constantinopla está vacant.
Ara las Odaliscas anirán á qualsevol preu.
Y que n' hi ha moltas de aventureras.
Los enamoradissos que obrin l' ull.

Guerra á la Herzegovina, los pobles de Turquia
d' orígen grech, ja s' amanian á secundarlos: Prussia
s' armava fins á las dents; Russia fins als caixals;
Austria fins als ullals, é Inglaterra fins á la
nou del coll.

Aquell país anava á convertirse en camp de batalla
de todas las ambicions europeas.

¿Qué feya en tant lo Sultan?

Tot lo dia ab la pipa.

¿Y qué ha fet lo poble?

Res: s' ha *empipat*.

En un carrer:

—¿Ja 'u sabs que á Constantinopla han tret al Sultan?

—Donchs jo hi mort al mèu, ab un cop de revolver.

—¿Al tèn sultan?

—Sí, al mèu gos: vá mossegarme al noy, y jo que si, coll á terra.

S' obran los teatros d' istiu.

Hi ha los següents: Quevedo, Buen Retiro, Novedats, Tívoli, Prado, Espanyol y Camps Elisseo.

Ja 'u veuhen, un per cada dia de la setmana, y tots ells cómodos y frescos.

Peró, no 'u diguin á ningú.

Si volen estar mes frescos qu' en aquests teatros comprin paper del Estat.

En una reunió, dos senyors parlan de l' Hisenda espanyola.

—Aixó de la deuda flotant, diu un d'ells, es una nau sense timó.

—¿Com m' ho provará?

—Perque avants flotava, y are se n' ha anat á fons.

DIAS DE LA SENMANA.

Lo més aritmétich es lo dill—*uns*.

Lo més artístich, dim—*ars*.

Lo més pelat, dim—*ec—res*.

Lo millor per las vacas, di—*jous*.

Lo més bó per ser comprat, di—*vendres*.

Lo més útil pèl treball, di—*apte*.

Y l' que s' atipa mes, diu—*menja*.

A imitació del gran novelista Carlos Dickens, un altre Carlos, qu' encare que catalá, no es menos célebre que l' escriptor inglés, donará un d' aquests dias lectura pública de las sévas obras més celebradas.

Relacionat ab los inglesos, no es estrany que l' agut ingeni de nostre Carlos haja adoptat las sévas costums.

La lectura tè lloch en la fonda del Estebet.

Lector y concurrencia al terminar, refarán las sévas forsas ab un petit refrigeri.

Destronan al Sultan, y 'ls fondos turchs pujan considerablement.

¿No veuhen lo que son las cosas?

Jo m' creya que quan una nació perdia 'l seu modo de ser antich, tot se 'n anava al diantre.

Sino que 'ls bolsistas van fentse revolucionaris.

L' Ajuntament pensa trasladar lo cementiri al camp de la Bota.

Al camp de la Bota fins are hi havia anat la artilleria á fer l' exercici.

De modo qu' era 'l camp del soroll.

Y are, l' Ajuntament vol que siga 'l camp de la quietut.

Lo nebot del Sultan que ha sigut proclamat soberá de Constantinopla, s' ha educat á Alemania.

Lo que es als capellans turchs, no 'ls arrendo la ganancia!

La nostra germana *Gaceta de Barcelona* vá fentse gran.

Nosaltres al principi que sortia, quan semblava que la tenian de cap—d'—esquila, 'ns creyam que á la pobrissona l' enviarian á dida.

Peró vegin lo que 's progressa: apenas tè cinch mesos y ja l' han vestida de llarch.

¿Qué 's pensan que fá poch rotlle?

Es mes maca que cap més diari de Barcelona, densá que ha crescut de mida.

Si s' hi volen casar, está á la séva disposició.

De mantenir, costa sino sis rals al mes.

Corria la veu que 'l bisbe Caixal després d' haver fet renuncia de la paperina havia determinat passar lo resto dels seus dias fent penitencia en un convent de trapenses.

Jo mes aviat creuria que li agradaria acabar lo resto de sa vida conspirant dintre de algun club de trapellas.

Ja 'a venhen! las cosas del Orient están malas. A Turquia hi havia un sultan y 'l mudan de puesto. Aquí á Barcelona que no teniam mes que la palmera de Junqneras, la trasplantan.

Los tinch de fer saber que lo que 's jo no m' embolico en dir mes mal dels lleons del correu. Aquet dia al anar á tirar una carta, de rabia per poch me menjan una má, y no se hi hu debian fer ab la carta, perquè encara no hi rebut contes-tació.

Lo dilluns passat vá donar lo Marqués de Ciutadilla, un dinar en lo restaurant de casa Justin als concejals, que havian sigut companys de con-sistori.

Está molt bè, senyor marquès! no hi ha res que dir.

Si durant lo temps que el Marqués de Ciutadilla vá ser Alcalde de Barcelona hagués fet cosas tan acertadas com aquesta, nosaltres que no som gent de broma, li hauriam fet sueltos per aquet estil.

Peró, com llavors volia ser diputat, y 's cuidava mes d'aixó que dels empedrats..... Res, vaya vaya, 'ns alegrém moltíssim, vingan dinars, que s' ha de fer!

A las penas punyaladas, y bons tragos de ví bó.

Se asseguraba que havian mediat cartas entre 'ls generals Primo de Rivera y Jovellar.

Ara queda desmentida la noticia. Aixó es un mal entés.

Lo que debian volguer dir, era que en temps de campanya, quan feyan temporals s' entretenien en jugar á cartas.

Diuen que 'l senyor Martin Herrera ha fet al-guna indicació al senyor Cánovas del seu pr oposit de abandonar la cartera.

Jo quan era xaval y anava á estudi, tot sovint in-dicava al meu pare aixó mateix.

Se ha reunit en lo Congrés la comissió que ha dar dictámen al projecte de lley relatiu á la creació d' una presó modeló en Madrid.

Ara vá bé: veyam si aviat la veyem plena.

Pensem que gent per omplirla gracias á Déu no 'n fan falta per aquells barris.

Se ha dirigit pel ministeri de Foment una im-portant circular sobre cassa y pesca á las pro-vincias.

No cal cap circular á provincias. Be prou estém fets á que 'ns cassin y pesquin á nosaltres desgraciadament.

Sembla que 'l brigadier gobernador militar de Castelló ha cridat als fills del ex-cabecilla Cucala, pera ferlos profitosas amonestacions.

Pobrets! Jo després los hi haguera dat un car-melet.

Se pensa donar nna disposició per la qual los militars deurán treure's la barba.

Ab una medida aixís...

Vaja, are jo diria moltras cosas. Pero quan vejis la barba de ton vehí cremar, pósat la tèva á re-mullar.

CANTARELLAS.

Mira, si no 't portas be Carmeta, l' envio á dida. Pren exemple si per cas, Del gran Sultan de Turquia.

... jant l' escala 'l gros ronca la mare ronca si 'ns ven, ronca 'l vent... roncan las olas y á mí 'm roncan los budelis.

CUENTOS

Entra un criat en una botiga de manguiteria, y diu:

- Qué ja tenen alló arreglat?
- ;Qu' es alló? l' hi preguntan.
- La pell de la senyoreta.
- Ja veurá torni á passar d' aquí dos dias.

Un propietari de un poble montat en un gran cavall, acostumaba á anar sempre ab un revólver.

Un dia l' hi surten lladres, l' hi demanan diners ó la vida, s' esglaya y 'ls entrega la bossa.

Lo deixan marxar, fá donar al cavall uns quans passos, se repensa, gira grupas y 'ls crida:

—Ep! noys, teniu, aquí 'us deixo aquest revól-ver, que jo tampoch ne faria res.

En un poble de fora 's confessava un porquer.

Després d' haver dit tots los pecats, lo confes-sor l' hi pregunta:

- Y res més?
- Res més.
- No sabs res més?
- No, pare.
- Mirau bé y digau, porque sino es lo mateix que si haguesses posat un pegat en un banch.
- Sabs alguna cosa?
- Si, pare.
- Ay gracias á Déu! Veyam que sabs?
- Sé un niul!

En una casa convidan á un á dinar.

Acabat la senyora exclama:

- D. Pere: ja 'u veu, l' hi hem donat ben po-ca cosa... Prenguín la bona voluntat.
- Vol callar senyora? Han fet lo que deuenh.
- Un dels neas:
- Si senyor, porque 'ls altres dias no menjém no més que patatas, y avuy hem anat á fiar.

EPIGRAMAS

Confessantse la María los pecats ab fra Ramon a cada pregunta pia, —Si pare, l' hi responia la filla de D. Anton —Has dit mentidas? lo frare l' hi preguntava.

—No pare, responia la minyona y 'l confessor —Pobrissona! dihentme pare, 'n dius una are.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L'

ÚLTIM NÚMERO.

- 1 SINONIMIA Y FUGA DE VOCALS. Anant á la Seca un dia una dona prima y seca deya: —Jo no menjaria coca seca si tenia los diners qui hi ha á la Seca.
- 2 PREGUNTA 1ª.—Lla-gost.
- 3 Id. 2ª.—Llagosta.
- 4 TORTURA CEREBRAL.—Ver-dá.
- 5 PROBLEMA ARITMÉTICH.—42 duros.

6 XARADA 1.—Ei-vira, 7 ENDAVINALLA.—Rev. Ha endavinat totes las solucions lo ciudadá Deuhet de Reus; menos la 2, Estripa quientos; menos la 3 Cinch noyas; menos la 7 Carlota; me-nos las 2 y 4 Pau Potas; las 3, 4, 5 y 6 Fibló de 'n Lluch, A. de la dida; Mosquits xarraires; las 4, 5, 6 y 7 Una carnicera y Una embaladora; las 1, 3, 5 y 6 Tia xica y un ataconador; las 1, 3, 4 y 5 M. de Vilassar; lus 1, 3, 6 y 7 Senyor Corripas; las 1, 3 y 4 Comerciant de mentidas y un capellá las 3, 4 y 5 Khaluimé, Un marit que porta ban-yas, Promesa de 'n Patadó, Rata vella del Mas-nou; las 1, 4 y 6 Un ou ferrat; las 1, 5 y 6 Anó-nim; las 2, 4 y 5 Wery-well; las 3, 4 y 6 Calafat y Antonieta; las 3, 5 y 6 Valentí Julivert; las 3 y 4 Francisco Farsér y Dos salamanquins; las 5 y 6 Rasca clatells y Marqués del Cañast; la 5 no mes Paco Valor, Nou frarias, Doctó Llemain y A. Tuof; la 4 Solyamut, T. D. de la Mola; y la 3 no mes C. such.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' in-sertarse 'ls ciudatans Valentí Julivert, Comerciant de mentidas, Pau Potas, Deuhet de Reus y dos Pa-raguas foradats. Las demés que se 'n han enviat y que no quedan mencionadas no poden insertarse per defectuosas. Ciudadá Francisco Farrer: Hi anirá 'l problema. —Very-Well: Idem lo seu.—Un capellá: Hi anirá un suelto.—P. T.: Insertaré un cantarella.—A. A.: L' hi agrahim lo recort, encare que no 'm serveix gayre.—P. Matalassé: Lo quiento está bas-tant bè.—Un xival: Insertaré el problema.—Ciudatans Peix gros, Marieta y Sisó, Cabo Lleganya, Felianet taberné.—Tret del Carreras, Pau Fusté, Caixalet, Burinot de Sils, Cap de Bou, C. de pá, M. Miró, Salamanquins, Un Urgellés, A. V. R., S. S. Muciut de la dida, Rhalinnet, A. Tnof, T. D. y C. de la Mola, Un C. Sach, Dos paraguas foradats y un comerciant de mentidas. Lo que tots vostés nos envian no 'ns convé pas.—A. dels Ases: Está ben fetet; però vosté ha fet cosas molt millors: en-vihin d' aquestas.—Ciudadá S. M. y M.: Ja haurá vist lo que hi hem posat.—A. F. O. Idem: De lo de-més. no 'ns serveix mes que un epigrama.—Deu-het de Reus: Hi anirá l' anagrama.—Pau Potas: Lo cálcul aritmétich es gastat: lo demés no 'ns convé.—Valentí Julivert: Hi anirá un quiento.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Un pare tenia una hisenda y al mori deixá al testament següent: al primer li deixo la cuarta part de la hisenda; al segon la mitat de la part del primer, la quarta part del tercer y la quarta part del quart; lo tercer la mitat del primer, la 1/3 part del segon y la 2/3 parts del quart; lo quart de lo que li va tocar va donar 1/3 al primer, 1/3 al segon y la mitat al tercer, quedantli després de pagat tots eixos deutes 375 duros.

¿Pregunta cuánt tenia cada un de ells ó cuánt pujava la hisenda?

SERRA Y FONTANALS.

XARADA

Se demana á n' al Congrés la Llibertat religiosa quant ne salta lo meu tot contestant que avuy segona; A Madrid van los navarros y tenir fueros proposan y 'l tot los contesta un prima que per cer los desantona: «A cap provincia tres prima eixos fueros m' hi acomodan»; los digué y ells se 'n anaren tot buscant corrents la porta: A 'n al Brusi hi han dos tres que fan riurer, troná y ploura ¿Quí no ha vist lo ira Dei que diu porta la Llangosta? Prou si heu ab ma tercera mes deü beure ab altre cosa que disbarats tan en gran sens mes ni mes los hi posa: Vaja, lectores, prou he dit que 'm digueu lo tot, es hora ja que 's charada sencilla basada ab lo nom d' un homa.

PAU POTAS.

(Las solucions en lo próxim número.) Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mitj